Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

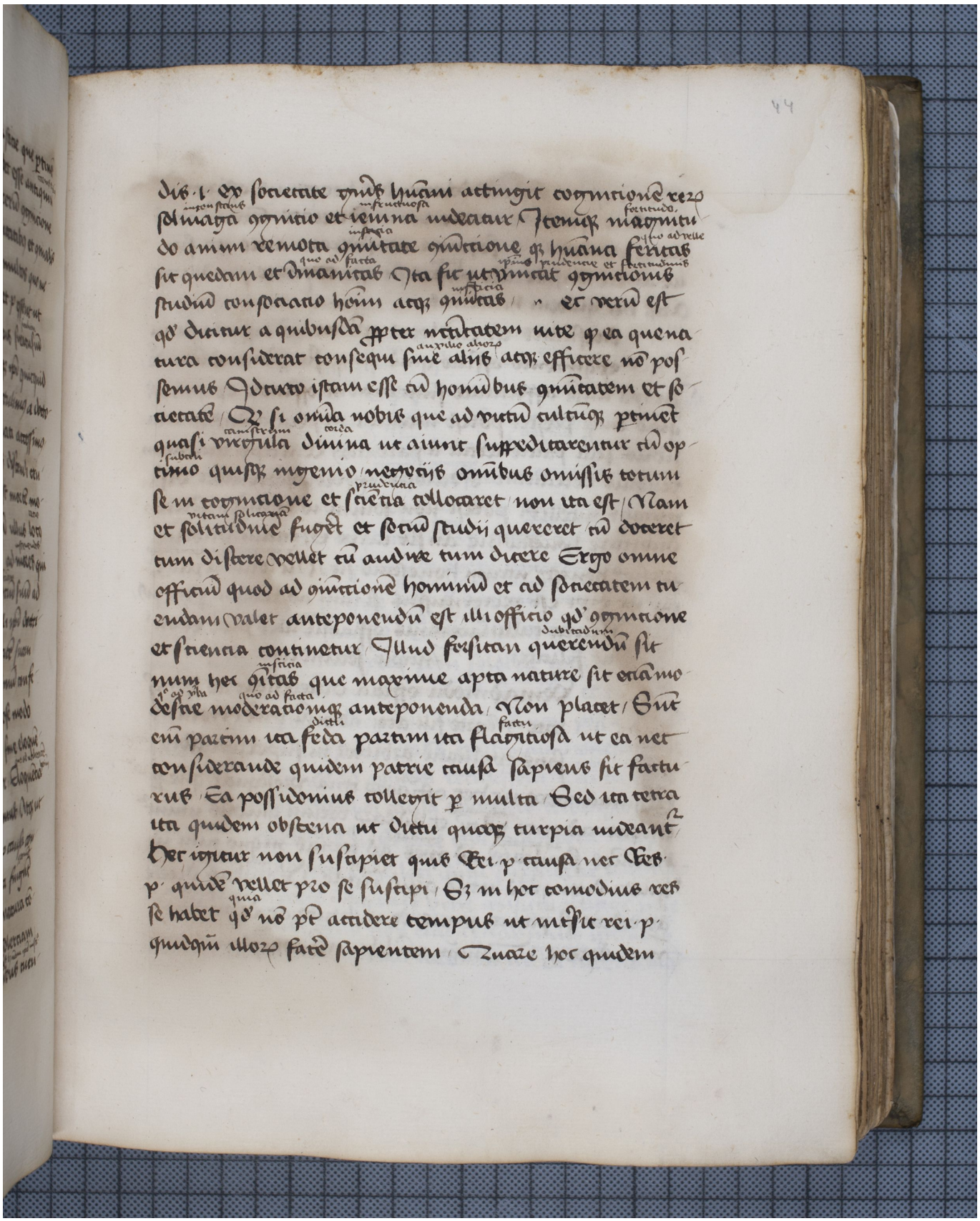

44

dis. l. ex sanctitate vitae hominum attingit cognitione rerum
sublimata cognitio et iemina moderatur. Itemque magnitudo animi remota iniustitia cupiditate, qui huiusmodi fortitudo
sit quedam et humanitas. Ita fit ut primum cognitionis
studium consecrato homini atque iustitia. et verum est
quod dicitur a quibusdam propter utilitatem uite quam ea quae na
tura considerat consequi suae aliis atque efficere non pos
sumus. Idcirco istam esse cum hominibus iustitiam et sa
nctitatem. Qui si omnia nobis que ad virtutem cultumque pertinet
quasi virtutum diuina ut aiunt supperditarentur ad op
timum quisque ingenio nervosis omnibus omissis totum
se in cognitione et scientia collocaret non ita est. Nam
et solitudine fugere et semper studii quereret ad doceret
tum disere vellet tum audire tum dicere. Ergo omne
officium quod ad iustitiam hominum et ad sanctitatem tu
endam valet anteponendum est illi officio quod cognitione
et scientia continetur. Illud fortasse quaerendum sit
num hec iustitia que maxime apta naturae sit etiamsi
desit moderatione quae anteponenda. Non placet. Sut
cum partim ita foeda partim ita flagitiosa ut ea nec
considerande quidem patrie causa sapiens sit fortu
rus. Ea possidemus collegit p multa. Sed ita terra
ita quidem obscena ut dictu quoque turpia videant
hec igitur non suscipiet quis rei p causa nec res
p. quide vellet pro se suscipi. Si in hoc commodius res
se habet quod non potest accidere tempus ut mihi rei p.
quidquam illorum facere sapientem. Quare hoc quidem